

Sygn. akt IV U 20/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 listopada 2013 r. Nr (...)

w sprawie K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. W. prawo do emerytury od dnia 01 listopada 2013 r.

Sygn. akt IV U 20/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dn. 28.11.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. W. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 i 3 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 zez zm.), ponieważ wnioskodawca nie udokumentował 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych. Do tej kategorii zatrudnienia organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy okresów pracy od 03.05.1977r. do 31.12.1998r. w (...) Zakładach (...) w Ł., gdyż stanowiska pracy tj. elektromonter i automatyk nie zostały przytoczone w świadectwie pracy zgodnie z przepisami resortowymi.

Od decyzji tej odwołanie złożył K. W., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. Odwołujący się argumentował, iż zapis w świadectwie pracy, które wystawił mu były pracodawca stwierdzające, że pracował na stanowisku elektromontera i automatyka nie przesądza możliwości zaliczenia zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż znaczenie ma rodzaj wykonywanej pracy, a nie nazwa stanowiska. W jego przypadku, jak twierdził ubezpieczony, zajmował się pracą przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej oraz pracą przy montażu i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Oddział ZUS wnosi o jego oddalenie powołując się na argumenty przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje;

Ubezpieczony K. W. ur. (...) złożył w dniu 12.11.2013r. w pozwanym Oddziale ZUS wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie dokumentów przedłożonych przez ubezpieczonego, organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 01.01.1999r. okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat. Żadnego okresu zatrudnienia nie zaliczył do kategorii pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony przedłożył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione dn. 31.08.1999r. przez (...) S.A. w Ł. stwierdzające, że K. W. w okresach od: 03.05.1977r. do 31.12.1986r., od 02.01.1987r. do 31.12.1990r., od 02.01.1991r. do 31.12.1994r., od 01.01.1995r. do 31.12.1998r. i od 05.05.1999r. do 31.08.1999r. wykonywał prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i cieplnej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektromagnetycznych na stanowisku elektromonter i automatyk, tj. prace wymienione w wykazie A dział II rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 07.02.1983r. (k. 14 a.e.)

Pozwany ZUS nie uznał tego świadectwa za odpowiedni dowód, albowiem wykazane zostały w nim dwa stanowiska pracy, a więc nie mógł jednocześnie stale i w pełnym wymiarze pracować na obydwu stanowiskach i zaskarżoną decyzją z dn. 28.11.2013r. odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 23 a.e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd ustalił, iż ubezpieczony K. W. podjął zatrudnienie na stanowisku elektromontera w (...) Zakładach (...) w Ł. od dn. 03.05.1977r. (akta osobowe). Pracę swoją wykonywał w dziale głównego energetyka. Czynności te wykonywał w ramach brygady sieciowej (k. 23v i 32v – zeznania ubezpieczonego). Brygada zajmowała się utrzymaniem zasilania w energię całego zakładu. Ze względu na dużą wielkość zakładu, posiadał on własną sieć energetyczną, a także podstację transformatorową i około 50 rozdzielni (k. 23v-24v – zeznania H. P. głównego energetyka). Pracownicy brygady, w tym ubezpieczony, zajmowali się konserwacją i naprawą rozdzielni średniego i wysokiego napięcia, a także konserwacją linii napowietrznych doprowadzających prąd z rejonu energetycznego. Wszyscy w brygadzie musieli posiadać uprawnienia (...), tj. do pracy przy wysokim napięciu k. 32v – zeznania A. N. mistrza brygady sieciowej). K. W. miał angaże płacowe na stanowisku elektromontera, a pod koniec 1997r. w angażach widniało stanowisko automatyka. Zakład prowadził od 1977r. karty ewidencyjne, w których wpisywano co miesiąc okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach (akta osobowe). Ubezpieczony figurował w tej ewidencji od 03.05.1977r. do 31.08.1998r.

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany materiał dowodowy pozwala na ustalenie, iż ubezpieczony we wskazanym wyżej okresie zajmował się pracami związanymi z remontem i eksploatacją urządzeń elektroenergetycznych. Ten rodzaj prac należy do kategorii prac w warunkach szczególnych w rozumieniu prac wymienionych w dziale II załącznika A do powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dn.07.02.1983r.

Podkreślić należy, iż materiał dowodowy zebrany w sprawie jest bogaty w dokumentację, która zawiera karty prac wykonywanych w szczególnych warunkach prowadzonych przez pracodawcę na bieżąco. Ponadto dokumenty te w zestawieniu z zeznaniami świadków, przedłożonych ubezpieczonego, tworzą spójny obraz opisujący charakter jego pracy. Słusznie zwrócił uwagę ubezpieczony w odwołaniu, iż nazwa stanowisk pracy nie jest najważniejsza, lecz rzeczywisty rodzaj pracy.

Zdaniem Sądu poczynione ustalenia są jednoznaczne co do charakteru pracy K. W..

W świetle tych ustaleń Sąd przyjął, że ubezpieczony spełnił w dacie złożenia wniosku o emeryturę przesłanki z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1i 3 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. do nabycia uprawnień do wcześniejszej emerytury. Nie budzi wątpliwości, iż okres pracy w szczególnych warunkach udowodniony przez ubezpieczonego przekracza 20 lat.

Mając powyższe na względzie Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji i przyznał prawo do tego świadczenia od 01.11.2013r.